

یادداشتی از مجید درخشانی، آهنگساز و نوازنده

هیچ جا «وطن» نمی‌شود

یکی از تفاوت‌های انسان با دیگر موجودات، توانایی تجزیه و تحلیل است. بخشی از تجزیه و تحلیل‌های روزانه ما ریشه در مقایسه دارد. لاشعرا، آدم‌ها را آنچه در اطراف است با هم مقایسه می‌کنیم و در دل این مقایسه نتایجی برای خودمان، دیگران...

در صفحه ۱۲ بخوانید...

- هر کس به اندازه سیمه که دارد | مریم شیبیا
- مراغی‌بودن کافی نیست | سهراب شکر آهویی
- عیزهای کی می‌نود اما نمی‌گفت | حسن آهوشه
- ...

در صفحه ۱۱ بخوانید...

نگاه منتقد
حرف و حدیث پشت سر آنها ای که نمی‌شناسیم
در دفاع از دهه هفتادی‌ها

پرتیز
آشفتگی پنداری از دهن کیشوت تا دایی جان پاپلینو

از جامعه مدنی
نفسی تازه به کتابخانه‌ها و کتابخوان‌ها

چرا احزاب ایرانی در سیاست/انتخابات تقلیل یافته‌اند

احزاب، کار اجتماعی بلدند؟

با حضور: حمیدرضا جلالی پور | مصطفی کواکبیان | ابوالقاسم نوقیان

دبیر کل حزب اسلامی ایران زمین:

احزاب در زمینه اجتماعی کاری از پیش نمی‌برند

طرح نو | سوز و آزاره‌هایی چون معضلات فرهنگی، آسیب‌های اجتماعی، تهجم عبراتی است که بخش زیادی از ادبیات و فعالیت‌های سیاسی ما در سال‌های اخیر با خود بخود سنگسار کرده و از پس تکرار شده، دیگر تاثیرگذار لازم را هم ندارد. این و از آن‌ها هر گاه با بحران و مشکلاتی روبه‌رو می‌شویم یا در فرجه انتخابات در برابر مردم قرار گرفته و باید در انتخابات شرکت کنند، از سوی مسئولان و مدیران بارها و بارها تکرار می‌شود.

متأسفانه به نظر می‌رسد که حاکمیت و مسئولان نظام جمهوری اسلامی به‌ویژه دستگاه‌های دولتی امور فرهنگی کشور اهمیتی نسبی ندارند. وزارت ارشاد، شورای عالی انقلاب فرهنگی و دیگر نهادها و سازمان‌های مرتبط، برای ارتقای سطح آگاهی مردم از خطرات و آسیب‌های استفاده بی‌رویه و غیرمنطقی از فضای مجازی و آسیب‌هایی که این کار بر سلامت فردی و اجتماعی ما می‌گذارد، کار جدی نکرده‌اند.

هیچ‌کس هم نسبت از این مسئول سوال کند، شما چه کردید که این نوجوان دانش‌آموز گرفتار اعتیاد نشود؟ و حاکم‌های می‌خواهند او را در مدرسه حفظ کنید، چه برنامه‌ای برای کنترل و هدایت او دارید؟

یادداشت
دبیر کل حزب «مردمسالاری» از مشکلات اجتماعی جامعه ایرانی می‌گوید

جوانان «شام» می‌خواهند
طرح نو - حمیدرضا نظمی | همیشه دردهایی هستند که درماتشان سخت است، سخت‌تر اما اگر شود، چه می‌شود؟ گاهی، می‌نماید که نمی‌شود که نمی‌شود دردهای اجتماعی جزو همین گروه‌اند. دردهایی که اگر هر کدام حل شود، خدا می‌داند که چقدر زیستن به «زیست» می‌ماند. «زیست» که حداقل شاخص‌هایش توجه به دیگری است. «زیست» که داشتن احساس مسئولیت نسبت به محیط پیرامونی، غایتش نیست تاواند باشد چون زیستی که «زیست» نباشد، نه‌ای برای پیش‌متصور نیست!

بسیاری از مسائل، تحلیل‌گران و کارشناسانی که رسانه‌های مختلف ایران را در سال‌های اخیر رصد و ارزیابی کرده‌اند، معتقدند، ریشه بسیاری از مشکلات کشورمان در معضلات و ناهنجاری‌های اجتماعی و کاستی‌های فرهنگی نهفته است. این کارشناسان تنها کلیات موضوع را طرح و می‌گویند، ما در معضلات اجتماعی و فرهنگی رنج می‌بریم، اما هرگز وارد جزئیات نمی‌شویم. از سوی دیگر احزاب سیاسی نیز تاکنون طریقی که شامل توجیه مشکلات اجتماعی و معضلات اجتماعی باشد، ارائه نکرده و اگر بگوییم نمی‌توانیم این مشکلات به چند بخش مهم و کلان تقسیم‌بندی می‌شویم، حرف‌گویی نکرده‌ایم. حال این سوال مطرح می‌شود که آیا فعالیت‌های حزبی در ایران خود معضلات اجتماعی باشد، یا ریشه و اساس نظر آنهاست یا معضلات اجتماعی کاستی‌های اجتماعی کشورمان کدام است؟

سوال این است آیا تاکنون رادیو و تلویزیون ما، توسط جامعه از نسبت به خطرات استفاده از این فضاهای کنترل‌نشده آگاه‌ساز؟ امروز صداها سبب قریب‌ترین برای ایجاد شیشه در ذهن جوانان ما در حوزه‌های مختلف دینی، انقلاب، مذهب و حتی جنگ‌های روحانیت متحد شده و طبیعی است که اگر در برابر این همه‌جایا توجه باشیم، آسیب‌های جدی‌ای ایجاد نمی‌کنیم.

معطل اعتیاد تنها در میان دانش‌آموزان ما دیده نمی‌شود، بلکه امروز جوانان ما در قشرهای مختلف به‌ویژه کارگری و کم‌درآمد با معضلات اعتیاد به‌ویژه در پنجه شده و متأسفانه معمولاً هوای بیانی این جنگ‌ها را بر می‌خورند.